Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

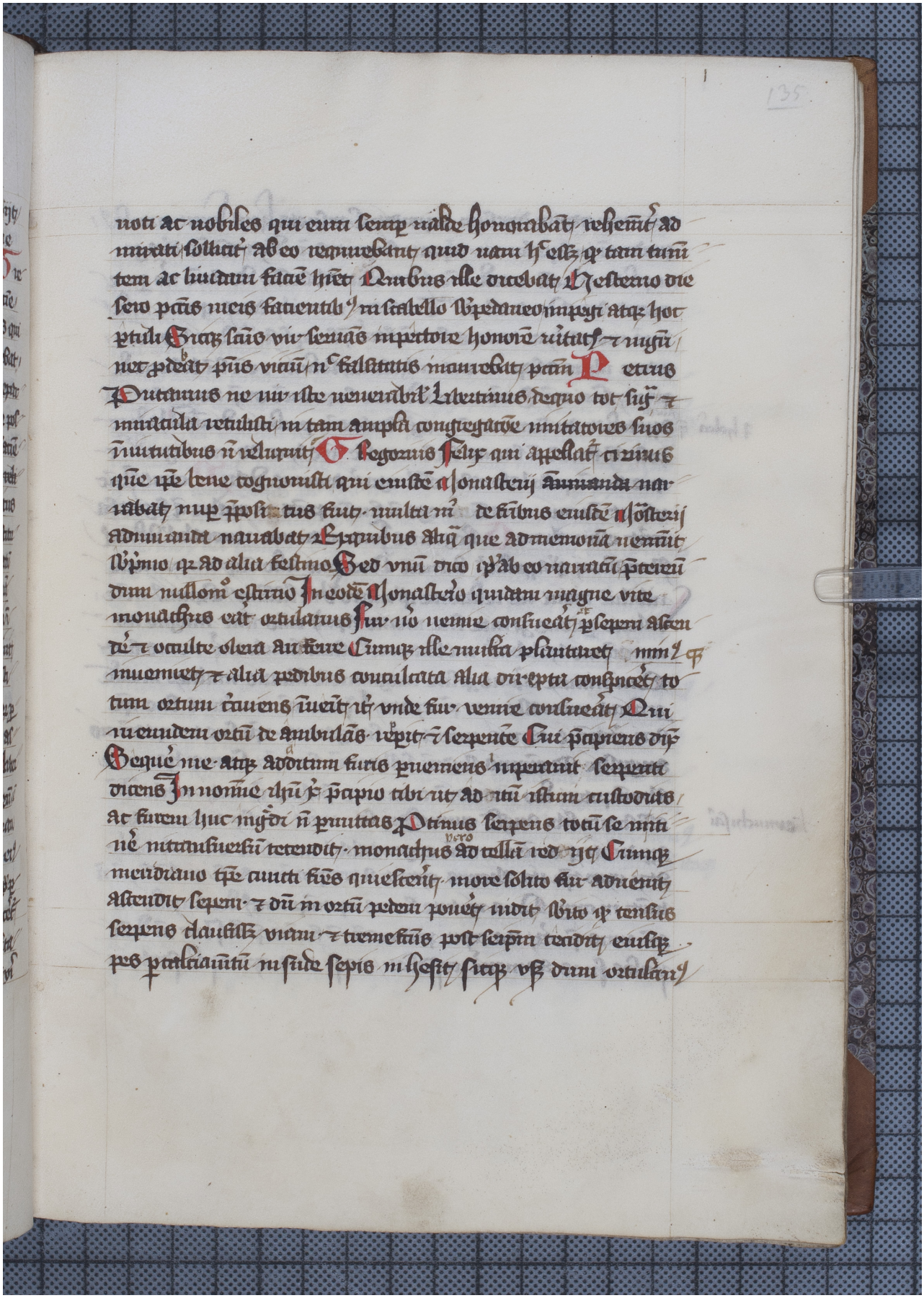

noti ac nobiles qui eum semp nimis honorabat rebantur ad
miratio sollicit ab eo requirebant quid nam hoc esset q tam tum
tem ac hiudum fuae hiet Quibus ille dicebat Hesterno die
sero pcis meis latentib in scabello sbpedaneo inpsi atq hor
ptili Erat sancto vir semas inpetoie honore vitutis ⁊ mgni
ner pdeat pius viam nc fallitutis manebat pcin Petrus
Quotannis ne nir ille venerabil Lilertinus decno tot sup ⁊
mutaila retulisti in tam ampla congregatione mitatoies suos
inmutitibus ñ reliquit Gregorius Sedis qui appellat ciuius
que ipe bene cognouisti qui eusdem a sonalbeij animanda nar
rabat nup ipsi tus fuit multi mi de fratribus eusdem a sosteij
adminandi narrabat Eiusdem alia que admemoria memini
sbpmo q ad alia festino Sed vnu dico ip ab eo narrari pcieui
dum nullom estimo In eode Asonalbeio quidam magne vite
monachus erat ortulanus Sur ro nerme consueat plerq ascen
de ⁊ oculte olera ac fere Cumq ille multa plantaret mm
inuenit ⁊ alia pedibus conculcata alia direpta conspicit to
tum ortum cauens iuenit ut vnde fur venire consueat Qui
inuenidem ortu de ambulas repit ⁊ serpente Cui pacens dis
Deque me atq additum furis puerrens inperauit serpenti
dicens In nomine ihu x pacio tibi ut ad mu istum custodias
ac furem huc ingdi ñ permittas Otinus serpens totu se mu
ne mitamulierli tetendit monachus vero ad tellu ted ipt Cumq
meridiano tpe cuncti fres quiescent more solito fur adiuent
ascendit serpem ⁊ du in ortu pedem ponet indit sbito p tensus
serpens claudit vicum ⁊ tremefactus post serpin tendit eusq
pes pcaliamitu in fide serpis mhesit sicq vsq diu ortulanus